

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 17 grudnia 2019 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0178 (COD)

14970/19
ADD 1

LIMITE

EF 357
ECOFIN 1126
CODEC 1750
ENV 995
SUSTDEV 173

NOTA DO PUNKTU I

Od: Prezydencja

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli

Nr dok. Kom.: COM (2018) 353 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie ustanowienia ram ułatwiających
zrównoważone inwestycje
– Zatwierdzenie ostatecznego tekstu kompromisowego

Delegacje otrzymują poniżej ostateczny tekst kompromisowy w sprawie wyżej wymienionego wniosku Komisji.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) jest ustanowienie rynku wewnętrznego działającego na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest, między innymi, zrównoważony wzrost gospodarczy oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska.

¹ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 103.

(2) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju: Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030², której podstawowym elementem są cele zrównoważonego rozwoju obejmujące trzy filary zrównoważonego rozwoju: środowiskowy, społeczny i gospodarczy/związany z zarządzaniem. W komunikacie Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. dotyczącym kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy³ powiązano cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki z myślą o zapewnieniu, by cele te od samego początku były uwzględniane we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych realizowanych zarówno w UE, jak i na całym świecie. W konkluzjach z dnia 20 czerwca 2017 r.⁴ Rada Unii Europejskiej potwierdziła zaangażowanie Unii i państw członkowskich we wdrażanie Agendy 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny oraz w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami. W dniu 11 grudnia 2019 r. Komisja Europejska opublikowała komunikat w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu.

(3) W 2016 r. Rada zawarła w imieniu Unii porozumienie paryskie⁵. W art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego ustanowiono cel, jakim jest podjęcie bardziej zdecydowanych działań w związku ze zmianą klimatu, między innymi przez zapewnienie zgodności przepływów finansowych z dążeniem do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu. W tym kontekście w dniu 12 grudnia 2019 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje w sprawie zmiany klimatu. W tym kontekście niniejsze rozporządzenie stanowi ważny krok na drodze do osiągnięcia przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r.

(4) Zrównoważony rozwój oraz przejście na bezpieczną, neutralną dla klimatu, odporną na zmianę klimatu i bardziej zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii. Zrównoważony rozwój jest od dawna centralnym elementem projektu, jakim jest Unia Europejska, a jego wymiar społeczny i środowiskowy znajduje potwierdzenie w Traktatach.

² Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (ONZ 2015); dostępna pod adresem: <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ Dok. COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

(5) W grudniu 2016 r. Komisja zleciła grupie ekspertów wysokiego szczebla opracowanie nadrzędnej i kompleksowej strategii UE w zakresie zrównoważonego finansowania. W swoim sprawozdaniu opublikowanym w dniu 31 stycznia 2018 r.⁶ grupa ekspertów wysokiego szczebla wzywa do utworzenia na szczeblu Unii solidnego technicznie systemu klasyfikacji, aby zapewnić jasność co do tego, która działalność jest „ekologiczna” lub „zrównoważona”, począwszy od łagodzenia zmiany klimatu.

(6) W marcu 2018 r. Komisja opublikowała swój plan działania „Finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”⁷, w którym określiła ambitną i kompleksową strategię w zakresie zrównoważonego finansowania. Jednym z celów wyznaczonych w tym planie działania jest ukierunkowanie przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie w celu osiągnięcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Utworzenie systemu jednolitej klasyfikacji zrównoważonej działalności jest najważniejszym i najpilniejszym zadaniem przewidzianym w planie działania. W planie tym uznano, że przekierowanie przepływów kapitału w stronę bardziej zrównoważonej działalności powinno opierać się na wspólnym, całościowym rozumieniu pojęcia „zrównoważenia środowiskowego” działalności i inwestycji. Jasne wskazówki dotyczące działalności kwalifikującej się jako działalność przyczyniająca się do realizacji celów środowiskowych powinny – jako jeden z pierwszych kroków – pomóc inwestorom w uzyskaniu informacji o inwestycjach finansujących zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą. Dalsze wskazówki dotyczące działalności przyczyniającej się do realizacji innych celów dotyczących zrównoważonego rozwoju, w tym celów społecznych, mogą zostać opracowane na późniejszym etapie.

⁶ Sprawozdanie końcowe unijnej grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania „Finansowanie zrównoważonej gospodarki europejskiej”, dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ Dok. COM(2018) 97 final.

(6a) Ze względu na systemowy charakter globalnych wyzwań środowiskowych potrzebne jest systematyczne i perspektywiczne podejście do zrównoważenia środowiskowego, uwzględniające rozwój negatywnych tendencji, takich jak zmiana klimatu, utrata bioróżnorodności, nadmierne zużycie zasobów w skali światowej, pojawianie się nowych zagrożeń, w tym niebezpiecznych substancji chemicznych i ich połączonych efektów, niedobór żywności, zubożenie warstwy ozonowej, zakwaszanie oceanów, zmniejszanie się zasobów wody słodkiej oraz zmiany ekosystemów lądowych.

(7) W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE⁸ zaapelowano o zwiększenie wkładu sektora prywatnego w finansowanie wydatków związanych ze środowiskiem i klimatem, szczególnie poprzez ustanowienie zachęt i metodologii pobudzających przedsiębiorstwa do pomiaru środowiskowych kosztów ich działalności i zysków z korzystania z usług środowiskowych.

(8) Osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w Unii wymaga przekierowania przepływów kapitału w stronę zrównoważonych inwestycji. Ważne jest, aby podczas realizacji tych celów w pełni wykorzystywać potencjał rynku wewnętrznego i zapewnić, by przepływy kapitału przekierowywane w stronę zrównoważonych inwestycji nie były na tym rynku zakłócane.

(8a) Skala wyzwań i kosztów związanych z zaniechaniem działań lub ich opóźnieniem wymaga stopniowego przekształcenia systemu finansowego tak, by wspomagał on funkcjonowanie gospodarki w sposób zrównoważony. W tym celu należy włączyć zrównoważone finansowanie do głównego nurtu działań, a także wziąć pod uwagę wpływ produktów i usług finansowych na zrównoważony rozwój.

⁸ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

(9) Oferowanie produktów finansowych służących realizacji celów zrównoważonych środowiskowo jest skutecznym sposobem przekierowywania inwestycji prywatnych w stronę zrównoważonej działalności. Wymogi krajowe dotyczące wprowadzania do obrotu produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych jako zrównoważonych środowiskowo inwestycji, w tym wymogi ustanowione przez państwa członkowskie i Unię w celu umożliwienia właściwym podmiotom rynkowym korzystania z oznakowania krajowego, mają na celu zwiększenie zaufania inwestorów i ich świadomości na temat skutków dla środowiska, zapewnienie widoczności i rozwiązanie problemów związanych z „pseudekologicznym marketingiem”. „Pseudekologiczny marketing” oznacza praktykę pozyskiwania nieuczciwej przewagi konkurencyjnej polegającą na wprowadzeniu do obrotu produktu finansowego jako przyjaznego dla środowiska, kiedy w rzeczywistości produkt ten nie spełnia podstawowych norm środowiskowych. Obecnie tylko kilka państw członkowskich dysponuje systemami oznakowania. Systemy te opierają się na różnych systematykach klasyfikujących rodzaje zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Z uwagi na zobowiązania polityczne podjęte na mocy porozumienia paryskiego oraz na szczeblu Unii prawdopodobnie coraz więcej państw członkowskich będzie ustanawiać systemy oznakowania lub inne wymogi nakładane na uczestników rynku finansowego lub emitentów, dotyczące produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo. Państwa członkowskie będą przy tym stosować własne systematyki krajowe w celu ustalenia, które inwestycje kwalifikują się jako zrównoważone. Jeśli takie wymogi krajowe będą opierać się na różnych kryteriach kwalifikowania działalności gospodarczej jako zrównoważonej środowiskowo, inwestorzy będą zniechęceni do inwestowania w innych państwach ze względu na trudności w porównywaniu różnych możliwości inwestycyjnych. Ponadto podmioty gospodarcze, które chciałyby przyciągać inwestycje z całej Unii, musiałyby spełniać różne kryteria w różnych państwach członkowskich, aby ich działalność mogła zostać zakwalifikowana jako zrównoważona środowiskowo do celów tego zróżnicowanego oznakowania. Brak jednolitych kryteriów zwiększy więc koszty i będzie stanowił istotny czynnik zniechęcający dla podmiotów gospodarczych, co utrudni dostęp do transgranicznych rynków kapitałowych dla zrównoważonych inwestycji.

Należy na szczeblu Unii zharmonizować kryteria stosowane podczas ustalania, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo, aby zlikwidować bariery w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego pod względem pozyskiwania środków na zrównoważone projekty oraz zapobiec pojawianiu się takich barier w przyszłości. Dzięki takiej harmonizacji podmiotom gospodarczym będzie łatwiej pozyskiwać środki na swoją zrównoważoną środowiskowo działalność prowadzoną w innych państwach, ponieważ w oparciu o jednolite kryteria możliwe będzie porównywanie działalności gospodarczej poszczególnych podmiotów w celu dokonania wyboru, która z tych działalności ma stać się aktywnymi bazowymi zrównoważonych środowiskowo inwestycji. Dzięki temu przyciąganie transgranicznych inwestycji będzie w Unii łatwiejsze.

(10) Ponadto, jeżeli uczestnicy rynku finansowego nie wyjaśnią inwestorom, w jaki sposób działalność, w którą inwestorzy inwestują, przyczynia się do realizacji celów środowiskowych, lub jeśli w swoich wyjaśnieniach będą używać różnych pojęć w odniesieniu do tego, czym jest zrównoważona środowiskowo działalność gospodarcza, sprawdzenie i porównanie różnych produktów finansowych będzie dla inwestorów nieproporcjonalnie uciążliwe. Stwierdzono, że zniechęci to inwestorów do inwestowania w zrównoważone środowiskowo produkty finansowe. Ponadto brak zaufania inwestorów ma istotny negatywny wpływ na rynek zrównoważonych inwestycji. Wykazano również, że krajowe przepisy lub inicjatywy rynkowe mające na celu rozwiązanie tego problemu na szczeblu krajowym doprowadzą do rozdrobnienia rynku wewnętrznego. Jeżeli uczestnicy rynku finansowego będą ujawniać, w jaki sposób i w jakim zakresie produkty finansowe oferowane przez nich jako zrównoważone środowiskowo faktycznie spełniają kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, oraz będą używać do tego wspólnych dla całej Unii kryteriów, pomoże to inwestorom w porównywaniu możliwości inwestycyjnych w poszczególnych państwach oraz zachęci spółki, w które dokonano inwestycji, do przyjęcia bardziej zrównoważonych modeli biznesowych. Inwestorzy będą ponadto z większym przekonaniem inwestować w zrównoważone środowiskowo produkty finansowe w całej Unii, usprawniając tym samym funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(11) Aby zlikwidować istniejące przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i zapobiec pojawianiu się takich przeszkód w przyszłości, państwa członkowskie i Unia powinny mieć obowiązek stosowania wspólnego pojęcia zrównoważonych środowiskowo inwestycji przy określaniu wymogów wobec uczestników rynku finansowego lub emitentów do celów oznakowania produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych wprowadzanych do obrotu na szczeblu krajowym i unijnym jako zrównoważone środowiskowo. Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszące się do systemów zachęt podatkowych opartych na certyfikatach, istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają bez uszczerbku dla kompetencji Unii i państw członkowskich w odniesieniu do przepisów podatkowych, zgodnie z postanowieniami Traktatów.

(12) Ustanowienie kryteriów zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej może zachęcić podmioty gospodarcze nieobjęte zakresem niniejszego rozporządzenia do dobrowolnego publikowania i ujawniania na swoich stronach internetowych informacji o prowadzonej przez nich zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Takie informacje nie tylko pomogą uczestnikom rynku finansowego i innym odpowiednim podmiotom na rynkach finansowych łatwo stwierdzić, które podmioty gospodarcze prowadzą zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, ale również ułatwią tym podmiotom gospodarczym pozyskiwanie środków na swoją zrównoważoną środowiskowo działalność.

(13) Unijna klasyfikacja zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej powinna umożliwić opracowanie przyszłych polityk unijnych wspierających zrównoważone finansowanie, w tym ogólnounijnych norm dla zrównoważonych środowiskowo produktów finansowych, i w efekcie powinna umożliwić wprowadzenie oznakowań formalnie stwierdzających zgodność z tymi normami w całej Unii, jak również stanowić podstawę innych środków gospodarczych i regulacyjnych. Jednolite wymogi prawne pozwalające stwierdzić stopień zrównoważenia środowiskowego inwestycji, w oparciu o jednolite kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, są niezbędne jako punkt odniesienia dla przyszłych przepisów Unii mających ułatwić przekierowanie inwestycji w stronę zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej.

(14) W kontekście osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w Unii decyzje polityczne, na przykład utworzenie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, skutecznie przyczyniają się do przekierowywania inwestycji sektora prywatnego – obok wydatków publicznych – w stronę zrównoważonych inwestycji. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017⁹ przewiduje, że horyzontalny docelowy udział inwestycji związanych z klimatem na rzecz projektów infrastrukturalnych i innowacyjnych w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych ma wynieść 40 %. Wspólne kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, w tym skutki dla środowiska, mogą stanowić podstawę przyszłych podobnych inicjatyw Unii mobilizujących inwestycje przyczyniające się do realizacji celów związanych z klimatem lub innych celów środowiskowych.

(15) Aby uniknąć fragmentacji rynku oraz szkodzenia interesom konsumentów z powodu zróżnicowanych pojęć zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, wymogi krajowe, które uczestnicy rynku finansowego lub emitenci powinni spełniać, jeśli chcą wprowadzać do obrotu produkty finansowe lub obligacje korporacyjne jako produkty lub obligacje zrównoważone środowiskowo, należy oprzeć na jednolitych kryteriach zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Do tych uczestników rynku finansowego lub emitentów należą uczestnicy rynku finansowego udostępniający zrównoważone środowiskowo produkty finansowe oraz przedsiębiorstwa niefinansowe emitujące zrównoważone środowiskowo obligacje korporacyjne.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2396 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 oraz (UE) 2015/1017 w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych oraz wprowadzenia usprawnień technicznych dla tego Funduszu i Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 34).

(16) Aby uniknąć szkodzenia interesom konsumentów, zarządzający funduszami i inwestorzy instytucjonalni oferujący produkty finansowe powinni ujawniać, w jaki sposób i w jakim stopniu stosują kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej w celu ustalenia zrównoważenia środowiskowego inwestycji. Dzięki ujawnionym informacjom inwestorzy powinni wiedzieć, jaki udział procentowy we wszystkich rodzajach działalności gospodarczej mają inwestycje finansujące zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, i tym samym znać stopień zrównoważenia środowiskowego inwestycji. W przypadku gdy dany produkt finansowy służy do inwestycji w działalność gospodarczą przyczyniającą się do celu środowiskowego, w ujawnianych informacjach należy określić dany cel lub cele środowiskowe, do których przyczynia się inwestycja leżąca u podstaw produktu finansowego, a także w jaki sposób i w jakim stopniu inwestycje leżące u podstaw produktu finansowego finansują zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, w tym szczegółowe informacje dotyczące odnośnych odsetków działalności wspomagającej i działalności na rzecz przejścia. Komisja powinna określić, jakie informacje należy w tym celu ujawniać. Takie informacje powinny umożliwić właściwym organom krajowym łatwą weryfikację przestrzegania obowiązku ujawniania informacji oraz egzekwowanie tego obowiązku zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym. W przypadku gdy uczestnicy rynku finansowego nie biorą pod uwagę kryteriów zrównoważonych środowiskowo inwestycji powinni przedstawić stosowne oświadczenie.

(16-a) W wytycznych Komisji dotyczących sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych, zawierających suplement dotyczący zgłaszania informacji związanych z klimatem (2019/C 209/01), zalecono, by duże przedsiębiorstwa składały sprawozdania z niektórych kluczowych wskaźników wyników związanych z klimatem na podstawie ram ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności informacje o związanych ze zrównoważoną środowiskowo działalnością gospodarczą odsetkach: obrotu takich dużych przedsiębiorstw niefinansowych, ich nakładów inwestycyjnych (CapEx) lub ich wydatków operacyjnych (OpEx), a także kluczowe wskaźniki wyników dostosowane do potrzeb dużych przedsiębiorstw finansowych, dostarczają użytecznych informacji inwestorom zainteresowanym przedsiębiorstwami, których produkty i usługi wnoszą istotny wkład w realizację jednego z celów środowiskowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. W związku z tym właściwe jest nałożenie na duże przedsiębiorstwa wymogu corocznej publikacji takich kluczowych wskaźników wyników oraz dalsze doprecyzowanie tego wymogu w aktach delegowanych, w szczególności w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw finansowych. Objęcie tym wymogiem mniejszych przedsiębiorstw byłoby nieproporcjonalnie uciążliwe; przedsiębiorstwa takie mogą jednak dobrowolnie podjąć decyzję o publikowaniu tych informacji.

(16a) Obowiązek ujawniania informacji ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu stanowi uzupełnienie przepisów dotyczących ujawniania informacji zawartych w rozporządzeniu 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. W celu zwiększenia przejrzystości i zapewnienia, aby inwestorzy końcowi zyskali dzięki uczestnikom rynku finansowego obiektywny punkt umożliwiający porównywanie, jeżeli chodzi o udział procentowy inwestycji, z których finansuje się zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie uzupełnia wymogi dotyczące ujawniania zawarte w przepisach odnoszących się do przejrzystości okresowej i przed zawarciem umowy oraz przejrzystości za pośrednictwem stron internetowych, które to przepisy ustanowiono w rozporządzeniu 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. Rozporządzenie 2019/2088 zalicza do zrównoważonych inwestycji inwestycje służące realizacji celów środowiskowych, które obejmują m.in. inwestycje w zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Zrównoważone inwestycje, w tym inwestycje zrównoważone środowiskowo, powinny spełniać wymóg dotyczący unikania poważnego naruszania celów sformułowany w art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

Aby zapewnić wiarygodność, spójność i porównywalność informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem ujawnianych na rynkach finansowych, informacje ujawniane w związku z niniejszym rozporządzeniem powinny w miarę możliwości korzystać z istniejących wskaźników zrównoważonego rozwoju, zgodnie z postulatem Parlamentu Europejskiego zawartym w sprawozdaniu z własnej inicjatywy z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów. W tym kontekście techniczne kryteria kwalifikacji powinny być w miarę możliwości oparte na wskaźnikach zrównoważonego rozwoju przewidzianych w rozporządzeniu 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług.

(16e) W odniesieniu do działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorstwa, które nie są zobowiązane do ujawniania informacji na mocy niniejszego rozporządzenia, można przewidzieć wyjątkowe sytuacje, w których uczestnicy rynku finansowego nie będą mogli w racjonalny sposób uzyskać stosownych informacji, aby z pewnością stwierdzić zgodność z technicznymi kryteriami kwalifikacji. W takich wyjątkowych przypadkach i tylko w odniesieniu do działalności gospodarczej, co do której nie można uzyskać pełnych, wiarygodnych i terminowych informacji, uczestnicy rynku finansowego mogą dokonywać uzupełniających ocen i szacunków na podstawie informacji z innych źródeł. Takie oceny i szacunki należy stosować tylko w ograniczonym zakresie i tylko w odniesieniu do konkretnych części pożądaných elementów danych, a ich rezultaty powinny mieć ostrożny charakter. W celu zapewnienia, aby inwestorom ujawniane były jasne i niewprowadzające w błąd informacje, uczestnicy rynku finansowego powinni w zrozumiały sposób wyjaśniać podstawy swoich wniosków oraz powody, dla których musieli dokonywać takich uzupełniających ocen i szacunków na potrzeby ujawniania informacji inwestorom końcowym.

(17) Aby uniknąć obchodzenia obowiązku ujawniania informacji, obowiązek ten powinien mieć również zastosowanie w przypadku, gdy produkty finansowe są oferowane jako promujące aspekt środowiskowy, w tym jako produkty służące ochronie środowiska w szerokim znaczeniu.

(18) Należy również sporządzić wyczerpującą listę celów środowiskowych na potrzeby ustalania, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo. Lista ta powinna zawierać następujących sześć celów środowiskowych: łagodzenie zmiany klimatu, przystosowywanie się do zmiany klimatu, zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich, przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola oraz ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów.

(18a) Działalność gospodarcza, która promuje cel polegający na łagodzeniu zmiany klimatu, powinna wносить istotny wkład w ustabilizowanie emisji gazów cieplarnianych poprzez niedopuszczanie do powstania emisji, ograniczanie ich lub zwiększanie pochłaniania gazów cieplarnianych. Działalność ta powinna być zgodna z długoterminowym celem dotyczącym temperatury określonym w porozumieniu paryskim. Ten cel środowiskowy należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii, w tym z dyrektywą Rady 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla.

(18aa) Działalność gospodarcza promująca cel polegający na przystosowywaniu się do zmiany klimatu powinna wносить istotny wkład w ograniczanie lub powstrzymywanie niekorzystnych skutków obecnych lub przyszłych warunków klimatycznych albo ryzyka związanego z tymi skutkami, wywieranych na nią samą lub na ludzi, przyrodę i aktywa. Ten cel środowiskowy należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii oraz z ramami z Sendai dotyczącymi ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030.

(18b) Cel środowiskowy polegający na zrównoważonym wykorzystywaniu i ochronie zasobów wodnych i morskich należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii, w tym z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013¹⁰, dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE¹¹, 2006/7/WE¹², 2006/118/WE¹³, 2008/56/WE¹⁴ i 2008/105/WE¹⁵, dyrektywami Rady 91/271/EWG¹⁶, 91/676/EWG¹⁷ i 98/83/EWG¹⁸, decyzją Komisji (UE) 2017/848¹⁹ oraz komunikatami Komisji z dnia 18 lipca 2007 r. pt. „Rozwiązanie problemu dotyczącego niedoboru wody i susz w Unii Europejskiej”, z dnia 14 listopada 2012 r. pt. „Plan ochrony zasobów wodnych Europy”, z dnia 15 listopada 2012 r. pt. „Ocena adekwatności polityki UE w zakresie wód słodkich” i z dnia 11 marca 2019 r. pt. „Strategiczne podejście Unii Europejskiej do substancji farmaceutycznych w środowisku”.

-
- ¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).
- ¹¹ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).
- ¹² Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG (Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 37).
- ¹³ Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19).
- ¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).
- ¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84).
- ¹⁶ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).
- ¹⁷ Dyrektywa Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1–8).
- ¹⁸ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).
- ¹⁹ Decyzja Komisji (UE) 2017/848 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiająca kryteria i standardy metodologiczne dotyczące dobrego stanu środowiska wód morskich oraz specyfikacje i ujednolicone metody monitorowania i oceny, oraz uchylająca decyzję 2010/477/UE (Dz.U. L 125 z 18.5.2017, s. 43).

(18c) Cel środowiskowy polegający na przejściu do gospodarki o obiegu zamkniętym należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii w dziedzinie gospodarki o obiegu zamkniętym, odpadów i chemikaliów, w tym z rozporządzeniami 1013/2006²⁰, 1907/2006²¹ i 2019/1021²² dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE²³, 94/62/WE²⁴, 2000/53/WE²⁵, 2006/66/WE²⁶, 2011/65/UE²⁷, 2012/19/UE²⁸, 2010/75/UE²⁹, (UE) 2019/883³⁰ i (UE) 2019/904³¹, dyrektywą Rady 1999/31/WE³², rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1357/2014³³, decyzjami Komisji 2000/532/WE³⁴ i 2014/955/UE³⁵ oraz komunikatami Komisji z dnia 2 grudnia 2015 r. pt.

„Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym” i z dnia 16 stycznia 2018 r. pt. „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”.

²⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1–98).

²¹ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1) wraz ze zmianami.

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45).

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

²⁴ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).

²⁶ Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1).

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88–110).

²⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1–19).

³² Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

³³ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zastępujące załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 89).

³⁴ Decyzja Komisji z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

³⁵ Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 44).

Działalność gospodarcza może wnieść istotny wkład w realizację celu polegającego na przejściu do gospodarki o obiegu zamkniętym na wiele sposobów, w tym poprzez zwiększenie trwałości produktów oraz możliwości ich naprawy i ulepszenia oraz ponownego użycia, zmniejszenie zużycia zasobów poprzez odpowiednie projektowanie i wybór materiałów, ułatwianie zmiany przeznaczenia oraz demontażu i rozbiórki w sektorze budowlanym, w szczególności w celu ograniczenia zużycia i promowania powtórnego wykorzystania materiałów budowlanych, a także poprzez rozwijanie modeli biznesowych „produkt jako usługa” oraz łańcuchów wartości opartych na obiegu zamkniętym, z myślą o zapewnieniu jak największej użyteczności i wartości produktów, komponentów i materiałów. Ograniczenie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach w całym cyklu życia, w tym poprzez zastąpienie ich bezpieczniejszymi alternatywami, także powinno być co najmniej zgodne ze zharmonizowanymi wymogami prawnymi ustanowionymi na szczeblu Unii. Działalność gospodarcza może wnieść istotny wkład w realizację celu polegającego na przejściu do gospodarki o obiegu zamkniętym również poprzez zmniejszenie odpadów żywnościowych wytwarzanych podczas produkcji, przetwarzania lub dystrybucji żywności.

(18d) Cel środowiskowy polegający na zapobieganiu zanieczyszczeniu i na jego kontroli należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii, w tym z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2004/35/WE³⁶, 2004/107/WE³⁷, 2006/118/WE, 2008/50/WE³⁸, 2008/105/WE, 2010/75/UE, 2016/802/UE³⁹ i 2016/2284/UE⁴⁰.

³⁶ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).

³⁷ Dyrektywa 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu [(Dz.U. L 23 z 26.1.2005, s. 3), zmieniona dyrektywą Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. (Dz.U. L 226 z 29.8.2015, s. 4)].

³⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 58).

⁴⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1).

(19) Cel środowiskowy polegający na ochronie i odbudowie bioróżnorodności i ekosystemów należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii, w tym z rozporządzeniami 995/2010⁴¹, 1143/2014⁴² i 511/2014⁴³. dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁴⁴, dyrektywami Rady 91/676⁴⁵ i 92/43/EWG⁴⁶ oraz komunikatami Komisji z dnia 21 maja 2003 r. pt. „Egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa (FLEGT)”, z dnia 3 maja 2011 r. pt. „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.”, z dnia 6 maja 2013 r. pt. „Zielona infrastruktura — zwiększanie kapitału naturalnego Europy”, z dnia 26 lutego 2016 r. pt. „Plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą” i z dnia 23 lipca 2019 r. pt. „Zintensyfikowanie działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów” oraz z rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁴⁷.

(19aa) Działalność gospodarcza może wnieść istotny wkład realizację celu polegającego na ochronie i odbudowie bioróżnorodności i ekosystemów na wiele sposobów, w tym poprzez ochronę, zachowanie lub odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, a tym samym poprzez rozwój usług ekosystemowych. Usługi te dzielą się na cztery kategorie: zaopatrzenie, w tym zaopatrzenie w żywność i wodę; regulowanie, w tym kontrola w zakresie klimatu i zwalczanie chorób; wspieranie, w tym obiegi składników pokarmowych i produkcja tlenu; oraz korzyści kulturalne, w tym duchowe i rekreacyjne.

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 511/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków zapewniających zgodność użytkowników w Unii z wymogami wynikającymi z Protokołu z Nagoi dotyczącego dostępu do zasobów genetycznych oraz uczciwego i sprawiedliwego podziału korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 59).

⁴⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 020 z 26.1.2010, s. 7).

⁴⁵ Dyrektywa Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

⁴⁶ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁴⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1–69).

(19a) W kontekście niniejszego rozporządzenia pojęcie „zrównoważonej gospodarki leśnej” należy interpretować z uwzględnieniem praktyk i sposobów wykorzystywania lasów i gruntów leśnych, które przyczyniają się do zwiększenia bioróżnorodności lub do powstrzymania degradacji ekosystemów, wylesiania i utraty siedlisk lub do zapobiegania tym procesom, a także z uwzględnieniem gospodarowania lasami i gruntami leśnymi i wykorzystywania ich w taki sposób i z taką intensywnością, które pozwalają utrzymać ich bioróżnorodność, produktywność, potencjał regeneracyjny, żywotność oraz potencjał w zakresie spełniania – obecnie, jak i w przyszłości – odpowiednich funkcji ekologicznych, gospodarczych i społecznych, na szczeblu lokalnym, krajowym i globalnym, oraz które nie powodują szkód w innych ekosystemach, zgodnie z ogólnymi wytycznymi trwale zrównoważonego zagospodarowania lasów w Europie, MCPFE 1993 oraz z uwzględnieniem rozporządzenia (UE) 2018/841[2], rozporządzenia (UE) nr 995/2010[3], dyrektywy (UE) 2018/2001[4] oraz strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego⁴⁸.

(19b) W kontekście niniejszego rozporządzenia pojęcie „efektywności energetycznej” należy stosować w szerokim sensie i interpretować z uwzględnieniem stosownego prawa Unii, w tym dyrektywy 2012/27/UE⁴⁹, dyrektywy (UE) 2018/844⁵⁰ oraz regulacji produktowych ustanowionych na mocy dyrektywy 2009/125/WE⁵¹ i rozporządzenia (UE) 2017/1369⁵².

⁴⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów (COM(2013) 659 final).

⁴⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE, zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210–230).

⁵⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s.75–91).

⁵¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10–35).

⁵² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1–23).

(20) W odniesieniu do każdego celu środowiskowego należy określić jednolite kryteria pozwalające ustalić, która działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w realizację danego celu. Jednym z elementów takich jednolitych kryteriów powinno być unikanie poważnego naruszania któregokolwiek z celów środowiskowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Ma to na celu uniknięcie sytuacji, w której inwestycje są uważane za zrównoważone środowiskowo, mimo że działalność gospodarcza, która czerpie korzyści z tych inwestycji, szkodzi środowisku w zakresie przekraczającym jej wkład w realizację celu środowiskowego. Kryteria te powinny uwzględniać cykl życia produktów dostarczanych i usług świadczonych w ramach tej działalności gospodarczej, w tym dane pochodzące z istniejących ocen cyklu życia, ze szczególnym naciskiem na – obok skutków samej działalności gospodarczej dla środowiska – wytwarzanie, użytkowanie i wycofywanie z eksploatacji produktów i usług.

(21) Przypominając wspólne zobowiązanie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotyczące realizacji zasad zapisanych w Europejskim filarze praw socjalnych w celu wsparcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz uznając znaczenie międzynarodowych minimalnych norm w zakresie praw człowieka i praw pracowniczych, należy zapewnić, aby jednym z warunków kwalifikowania działalności gospodarczej jako zrównoważonej środowiskowo było przestrzeganie minimalnych gwarancji. Z tego powodu działalność gospodarcza powinna kwalifikować się jako zrównoważona środowiskowo tylko wówczas, gdy prowadzona jest zgodnie z Wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka, w tym Deklaracją Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy, ośmioma podstawowymi konwencjami MOP i Międzynarodową kartą praw człowieka. W podstawowych konwencjach MOP określono prawa człowieka i prawa pracownicze, których przedsiębiorstwa powinny przestrzegać. Szereg tych międzynarodowych norm, w szczególności zakaz niewolnictwa i pracy przymusowej oraz zasada niedyskryminacji, jest także zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Te minimalne gwarancje nie wykluczają stosowania – w odpowiednich przypadkach – surowszych wymogów dotyczących środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa oraz zrównoważonego rozwoju społecznego określonych w prawie Unii.

Wdrażając te minimalne gwarancje, przedsiębiorstwa powinny przestrzegać zasady unikania poważnego naruszania celów w rozumieniu rozporządzenia 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, w tym regulacyjnych standardów technicznych doprecyzowujących tę zasadę.

(21a) Aby zapewnić spójność między niniejszym rozporządzeniem a rozporządzeniem 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, niniejsze rozporządzenie powinno zmienić rozporządzenie 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych w celu wprowadzenia regulacyjnych standardów technicznych opracowanych wspólnie przez europejskie urzędy nadzoru i służących doprecyzowaniu szczegółów prezentacji i treści informacji w odniesieniu do zasady unikania poważnego naruszania celów. Te regulacyjne standardy techniczne powinny być spójne z treścią, metodologią i sposobem prezentacji wskaźników w odniesieniu do niekorzystnych skutków, o których mowa w art. 4 ust. 6 i 7. Powinny one być również zgodne z zasadami zapisanymi w Europejskim filarze praw socjalnych, Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, Wytycznych ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka, w tym Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, ośmiu podstawowych konwencjach MOP i Międzynarodowej karcie praw człowieka.

Do celów art. 16c niniejszego rozporządzenia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego („EUNB”), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) (nazywane wspólnie „europejskimi urzędami nadzoru”) ustanowione odpowiednio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 powinny – za pośrednictwem Wspólnego Komitetu – opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia art. 2, 8, 9 i 11 rozporządzenia 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

(22) Biorąc pod uwagę konkretne szczegóły techniczne, które są niezbędne do oceny skutków danej działalności gospodarczej dla środowiska, oraz szybko zmieniający się charakter zarówno nauki, jak i techniki, należy regularnie dostosowywać do tych zmian kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Aby kryteria były aktualne oraz opierały się na dowodach naukowych i informacjach przekazywanych przez ekspertów i przez właściwe zainteresowane strony, warunki dotyczące istotnego wkładu i poważnego naruszenia powinny być określane bardziej szczegółowo dla różnych rodzajów działalności gospodarczej i podlegać regularnej aktualizacji. W tym celu Komisja powinna ustanowić szczegółowe i odpowiednio skalibrowane techniczne kryteria kwalifikacji dla różnych rodzajów działalności gospodarczej na podstawie informacji technicznych przekazanych w ramach wielostronnej Platformy ds. zrównoważonego finansowania.

(23) Niektóre rodzaje działalności gospodarczej mają negatywne skutki dla środowiska, w związku z tym istotny wkład w realizację co najmniej jednego celu środowiskowego można zapewnić poprzez ograniczenie tych negatywnych skutków. W odniesieniu do takich rodzajów działalności gospodarczej należy określić techniczne kryteria kwalifikacji, które wymagałyby, aby uzyskiwano dużo lepsze wyniki środowiskowe w porównaniu do, między innymi, średniej branżowej, przy jednoczesnym unikaniu szkodliwych dla środowiska efektów uzależnienia (*lock-in*), w tym efektów polegających na uzależnieniu od wysokoemisyjności podczas ekonomicznego cyklu życia finansowanej działalności gospodarczej. Kryteria te powinny również uwzględniać długoterminowe skutki konkretnej działalności gospodarczej.

(24) Działalności gospodarczej nie powinno się uznawać za zrównoważoną środowiskowo, jeśli przynosi ona więcej szkód niż korzyści dla środowiska. W technicznych kryteriach kwalifikacji należy wskazać minimalne wymogi niezbędne do uniknięcia poważnego naruszenia innych celów, w tym opierając się na wszelkich minimalnych wymogach ustanowionych na mocy prawa Unii. Podczas ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja powinna zapewnić, aby kryteria te opierały się na dostępnych dowodach naukowych, aby zostały opracowane z uwzględnieniem aspektów związanych z cyklem życia, w tym istniejących ocen cyklu życia, i były regularnie aktualizowane. W przypadku gdy ocena naukowa nie pozwala na określenie ryzyka z dostateczną pewnością, zastosowanie, zgodnie z art. 191 TFUE, powinna mieć zasada ostrożności.

(24a) Określając techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do celu dotyczącego łagodzenia zmian klimatu, Komisja powinna uwzględniać bieżący i konieczny proces przejścia do gospodarki neutralnej dla klimatu, a także wprowadzić stosowne zachęty w tym celu, zgodnie z art. 6 ust. 1a. Przejście to wymaga – obok wykorzystania energii neutralnej dla klimatu oraz zwiększenia inwestycji w rodzaje działalności gospodarczej i sektory gospodarki, które już teraz są niskoemisyjne – znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z innych rodzajów działalności gospodarczej i sektorów, dla których nie istnieją alternatywne niskoemisyjne rozwiązania, które byłyby wykonalne pod względem technologicznym i ekonomicznym. Te rodzaje działalności gospodarczej należy uznać za wnoszące istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu, jeżeli pochodzące z nich emisje gazów cieplarnianych są znacznie niższe od średniej sektorowej lub branżowej, jeżeli nie utrudniają rozwoju i wprowadzania alternatywnych niskoemisyjnych rozwiązań oraz nie prowadzą do uzależnienia od aktywów niezgodnych z celem neutralności klimatycznej, z uwzględnieniem ekonomicznego cyklu życia tych aktywów. Techniczne kryteria kwalifikacji dla tych rodzajów działalności powinny zapewnić, by ta działalność na rzecz przejścia miała wiarygodną ścieżkę osiągnięcia neutralności klimatycznej, oraz powinny być odpowiednio dostosowywane w regularnych odstępach czasu.

(24b) Należy uznać, że dana działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w realizację co najmniej jednego z celów środowiskowych określonych w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli bezpośrednio wspomaga inne rodzaje działalności we wnoszeniu istotnego wkładu w realizację co najmniej jednego z tych celów. W tym celu taka działalność wspomagająca nie powinna prowadzić do uzależnienia od aktywów podważających długoterminowe cele środowiskowe, z uwzględnieniem ekonomicznego cyklu życia tych aktywów, oraz powinna mieć istotne pozytywne skutki dla środowiska na podstawie względów związanych z cyklem życia.

(25) Podczas ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja powinna uwzględniać stosowne prawo Unii, w tym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 66/2010⁵³, unijny system ekozarządzania i audytu⁵⁴, unijne kryteria dotyczące zielonych zamówień publicznych⁵⁵ oraz bieżące prace nad przepisami dotyczącymi śladu środowiskowego produktów i organizacji⁵⁶. Aby uniknąć niepotrzebnych niespójności z klasyfikacjami działalności gospodarczej obowiązującymi już do innych celów, Komisja powinna również uwzględniać klasyfikacje statystyczne dotyczące sektora towarów i usług środowiskowych, a mianowicie klasyfikację działalności i wydatków związanych z ochroną środowiska (CEPA) oraz klasyfikację działalności związanych z gospodarką zasobami (CReMA)⁵⁷. Podczas ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja powinna uwzględniać istniejące wskaźniki środowiskowe i ramy sprawozdawczości, opracowane m.in. przez Komisję i Europejską Agencję Środowiska, oraz standardy międzynarodowe, takie jak standardy opracowane m.in. przez OECD.

⁵³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

⁵⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

⁵⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Zamówienia publiczne na rzecz poprawy stanu środowiska” {SEC(2008) 2124} {SEC(2008) 2125} {SEC(2008) 2126} COM(2008)0400.

⁵⁶ 2013/179/EU: Zalecenie Komisji z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

⁵⁷ Załączniki IV i V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 538/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 691/2011 w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 113).

(26) Podczas ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja powinna uwzględniać w ramach analizy kosztów i korzyści również specyfikę sektora infrastruktury oraz środowiskowe, społeczne i gospodarcze efekty zewnętrzne. W tym względzie Komisja powinna wziąć pod uwagę stosowne prawo Unii i normy unijne, w tym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE⁵⁸, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE⁵⁹, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE⁶⁰, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁶¹, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁶² oraz aktualną metodologię, jak również prace prowadzone przez organizacje międzynarodowe, takie jak OECD. W tym kontekście techniczne kryteria kwalifikacji powinny promować odpowiednie ramy zarządzania uwzględniające czynniki środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem, o których mowa w popieranych przez ONZ zasadach odpowiedzialnego inwestowania⁶³, na wszystkich etapach cyklu życia projektu.

(27) Techniczne kryteria kwalifikacji powinny zapewniać, by rodzaje działalności gospodarczej prowadzonej w danym sektorze można było zaklasyfikować jako zrównoważone środowiskowo i by były one traktowane jednakowo, jeśli w równym stopniu przyczyniają się do realizacji jednego lub większej liczby celów środowiskowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Potencjalne możliwości przyczynienia się do realizacji tych celów środowiskowych mogą różnić się między sektorami, co powinno zostać odzwierciedlone w przedmiotowych kryteriach. Niemniej jednak – w ramach każdego sektora – kryteria te nie powinny powodować sytuacji, w której określone rodzaje działalności gospodarczej będą traktowane gorzej niż inne rodzaje działalności gospodarczej, jeśli jedno i drugie w takim samym stopniu przyczyniają się do realizacji celów środowiskowych.

⁵⁸ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

⁵⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

⁶¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁶² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Podczas ustanawiania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności Komisja powinna ocenić, czy przyjęcie tych kryteriów spowoduje powstanie aktywów osieroconych lub oferowanie niespójnych zachęt lub czy będzie miało jakikolwiek inne niekorzystne skutki dla rynków finansowych.

(29) Aby uniknąć ponoszenia przez podmioty gospodarcze nadmiernych kosztów przestrzegania przepisów, Komisja powinna ustanowić takie techniczne kryteria kwalifikacji, które zapewniają dostateczną jasność prawa, są możliwe do zrealizowania, łatwe w stosowaniu, a ich przestrzeganie można zweryfikować w rozsądnych granicach kosztowych, jednocześnie unikając nadmiernych obciążeń administracyjnych. Techniczne kryteria kwalifikacji mogą wymagać przeprowadzenia oceny cyklu życia, o ile jest to dostatecznym stopniu możliwe do wykonania i potrzebne.

(30) W celu zapewnienia, aby inwestycje były przekierowywane w stronę działalności gospodarczej, która wywiera największy pozytywny wpływ na realizację celów środowiskowych, Komisja powinna priorytetowo potraktować ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji dla tych rodzajów działalności gospodarczej, które potencjalnie najbardziej przyczyniają się do realizacji celów środowiskowych.

(31) Należy ustanowić odpowiednie techniczne kryteria kwalifikacji dla sektora transportowego, w tym dla aktywów ruchomych, i należy przy tym uwzględnić fakt, że sektor transportowy, w tym przewozy międzynarodowe, generuje blisko 26 % łącznych emisji gazów cieplarnianych w Unii. Jak wykazano w planie działania na rzecz finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego⁶⁴, udział sektora transportowego w dodatkowych rocznych potrzebach inwestycyjnych w zakresie zrównoważonego rozwoju w Unii wynosi 30 %, w tym w potrzebach inwestycyjnych takich jak zwiększenie elektryfikacji lub przejście na czystsze rodzaje transportu poprzez wspieranie przesunięcia międzygałęziowego i zarządzanie ruchem.

⁶⁴ Dok. COM(2018) 97 final.

(32) Szczególnie ważne jest, aby w trakcie opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje, zgodnie z wymogami lepszego stanowienia prawa. W proces ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji powinny być zaangażowane właściwe zainteresowane strony; proces ten powinien opierać się na doradztwie ekspertów mających sprawdzoną wiedzę i doświadczenie w przedmiotowych obszarach. W tym celu Komisja powinna utworzyć Platformę ds. zrównoważonego finansowania. Platforma ta powinna składać się z ekspertów reprezentujących zarówno sektor publiczny, jak i prywatny. Wśród przedstawicieli sektora publicznego powinni znaleźć się eksperci Europejskiej Agencji Środowiska, europejskich urzędów nadzoru i Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Wśród ekspertów z sektora prywatnego powinni być przedstawiciele podmiotów rynków finansowych i niefinansowych oraz sektorów działalności gospodarczej, reprezentujący odpowiednie gałęzie przemysłu, a także eksperci posiadający wiedzę specjalistyczną w dziedzinie rachunkowości i sprawozdawczości. Uczestnikami platformy powinni być również eksperci reprezentujący społeczeństwo obywatelskie, w tym eksperci posiadający wiedzę specjalistyczną w dziedzinie ochrony środowiska, spraw społecznych, pracowniczych i zarządzania. Uczestników rynku finansowego należy zachęcać, aby informowali Komisję w przypadku, gdy ich zdaniem daną działalność gospodarczą, która nie spełnia technicznych kryteriów kwalifikacji lub wobec której takich kryteriów dotychczas nie ustalono, należy uznać za zrównoważoną środowiskowo; ułatwi to Komisji ocenę celowości uzupełnienia lub aktualizacji tych technicznych kryteriów kwalifikacji.

(32a) Platforma powinna zostać ustanowiona zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami horyzontalnymi dotyczącymi tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji, w tym w odniesieniu do procesu wyboru, który powinien mieć na celu zapewnienie wysokiego poziomu wiedzy specjalistycznej, równowagi geograficznej i równowagi płci, jak również wyważonej reprezentacji odpowiedniej wiedzy fachowej, z uwzględnieniem poszczególnych zadań platformy. Zgodnie z zasadami horyzontalnymi podczas procesu wyboru Komisja powinna przeprowadzić ocenę w celu ustalenia, czy istnieją potencjalne konflikty interesów, i podjąć stosowne działania w celu zaradzenia ewentualnemu konfliktowi.

(32aa) Platforma powinna doradzać Komisji w sprawie opracowywania, analizy i przeglądu technicznych kryteriów kwalifikacji, w tym ich potencjalnego wpływu na wycenę tych aktywów, które – do czasu przyjęcia technicznych kryteriów kwalifikacji – na podstawie istniejących praktyk rynkowych zostały uznane za aktywa zrównoważone środowiskowo. Platforma powinna również doradzać Komisji w sprawie tego, czy techniczne kryteria kwalifikacji nadają się do innych zastosowań w ramach przyszłych inicjatyw politycznych Unii ukierunkowanych na ułatwianie zrównoważonych inwestycji, oraz w sprawie ewentualnej roli standardów zrównoważonej rachunkowości i sprawozdawczości w stosowaniu technicznych kryteriów kwalifikacji. Platforma powinna doradzać Komisji w sprawie opracowywania dalszych środków służących poprawie dostępności i jakości danych, z uwzględnieniem celu, jakim jest uniknięcie nadmiernych obciążeń administracyjnych, służących uwzględnianiu innych celów dotyczących zrównoważonego rozwoju, w tym celów społecznych, oraz służących uwzględnianiu funkcjonowania minimalnych gwarancji i ewentualnej potrzeby ich uzupełnienia.

(32aaa) Komisja powinna zadbać o kontynuację prac istniejącej grupy ekspertów ds. zrównoważonego finansowania z państw członkowskich i o nadanie tej grupie formalnego statusu. Zadania tej grupy ekspertów będą polegać m.in. na doradzaniu Komisji co do adekwatności technicznych kryteriów kwalifikacji i podejścia przyjmowanego przez platformę względem opracowywania tych kryteriów. Do tego celu Komisja powinna przekazywać państwom członkowskim odpowiednie informacje na regularnych posiedzeniach grupy ekspertów z państw członkowskich.

(33) Aby doprecyzować wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności aby ustanowić i zaktualizować szczegółowe i odpowiednio skalibrowane techniczne kryteria kwalifikacji dla różnych rodzajów działalności gospodarczej, pozwalające ustalić, co stanowi istotny wkład w realizację celów środowiskowych oraz poważne naruszenie tych celów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do informacji wymaganych w celu spełnienia obowiązku ujawniania informacji określonego w art. 4delta ust. 3 i art. 16c, oraz technicznych kryteriów kwalifikacji, o których mowa w art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, np. za pośrednictwem platformy oraz grupy ekspertów z państw członkowskich, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym samym czasie, co eksperci z państw członkowskich, a eksperci Parlamentu Europejskiego i Rady powinni systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych, na które to posiedzenia zapraszani są eksperci z państw członkowskich.

(33a) Niniejsze rozporządzenie stanowi uzupełnienie wymogów dotyczących ujawniania informacji ustanowionych w rozporządzeniu 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. Aby zapewnić uporządkowane i skuteczne monitorowanie przestrzegania przez uczestników rynku finansowego przepisów niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny polegać na właściwych organach wyznaczonych zgodnie z rozporządzeniem 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. Ponadto w celu wyegzekwowania przestrzegania przepisów państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące środków i kar, które powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Właściwe organy krajowe, ESMA, EUNB i EIOPA powinny wykonywać uprawnienia do interwencji produktowej ustanowione w rozporządzeniach w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE), w sprawie detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIPS) i w sprawie rynków instrumentów finansowych (MIFIR), również w odniesieniu do praktyk w zakresie niewłaściwej sprzedaży lub wprowadzającego w błąd ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym wymogów dotyczących informacji określonych w rozporządzeniu w sprawie systematyki.

(33b) Aby zapewnić wydajną i trwałą organizację prac i spotkań w odniesieniu zarówno do platformy, jak i do grupy ekspertów z państw członkowskich, a także aby umożliwić szerokie uczestnictwo i skuteczną interakcję w ramach grup, podgrup, Komisji i zainteresowanych stron, należy rozważyć zastosowanie w odpowiednich przypadkach usprawnionych technik wirtualnych i cyfrowych.

(34) Aby zapewnić właściwym podmiotom dostateczną ilość czasu na zapoznanie się z kryteriami zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz na przygotowanie się do ich stosowania, obowiązki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, powinny zacząć obowiązywać – w odniesieniu do poszczególnych celów środowiskowych – 12 miesięcy po przyjęciu stosownych technicznych kryteriów kwalifikacji.

(35) Stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno być regularnie poddawane przeglądowi w celu dokonania oceny m.in. następujących elementów:

- (i) postępów w wykonywaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej;
- (ii) ewentualnej konieczności zmiany i uzupełnienia określonych w niniejszym rozporządzeniu kryteriów uznawania danej działalności gospodarczej za zrównoważoną środowiskowo;
- (iii) skuteczności systematyki w zakresie przekierowywania inwestycji prywatnych w stronę zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, szczególnie w odniesieniu do przepływów kapitału do przedsiębiorstw prywatnych i innych podmiotów prawnych; oraz
- (iv) dalszego opracowywania obecnej systematyki i poszerzenia jej zakresu poza zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, tak aby objąć nią także działalność, która poważnie narusza cel dotyczący zrównoważenia środowiskowego, jak również inne cele dotyczące zrównoważonego rozwoju, w tym cele społeczne.

(36) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, lecz mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, ze względu na potrzebę wprowadzenia na poziomie Unii jednolitych kryteriów zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo na potrzeby określenia stopnia zrównoważenia środowiskowego danej inwestycji.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a. przyjętych przez państwa członkowskie lub Unię środków określających jakiegokolwiek wymogi nakładane na uczestników rynku finansowego lub emitentów w odniesieniu do produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych, które są udostępniane jako zrównoważone środowiskowo;
- b. uczestników rynku finansowego udostępniających produkty finansowe;
- c. przedsiębiorstw, które podlegają obowiązkowi publikacji oświadczenia na temat informacji niefinansowych lub skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych na mocy art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „zrównoważona środowiskowo inwestycja” oznacza inwestycję, w ramach której finansuje się co najmniej jedną działalność gospodarczą, która na podstawie niniejszego rozporządzenia kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo;
- b) „uczestnik rynku finansowego” oznacza uczestnika rynku finansowego zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 i art. 16 rozporządzenia 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych;
- c) „produkt finansowy” oznacza produkt finansowy zdefiniowany w art. 2 lit. pkt 12 rozporządzenia 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych;

- ca) „emitent” oznacza emitenta zdefiniowanego w art. 2 lit. h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1129⁶⁵;
- d) „łagodzenie zmiany klimatu” oznacza proces polegający na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie o znacznie mniej niż 2°C i na dążeniu do ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej, jak określono w porozumieniu paryskim;
- e) „przystosowywanie się do zmiany klimatu” oznacza proces przystosowywania się do rzeczywistej i spodziewanej zmiany klimatu i jej skutków;
- f) „gaz cieplarniany” oznacza gaz cieplarniany wymieniony w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 525/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁶;
- fa) „hierarchia postępowania z odpadami” oznacza hierarchię postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁶⁷;
- g) „gospodarka o obiegu zamkniętym” oznacza możliwie jak najdłuższe utrzymywanie wartości produktów, materiałów i innych zasobów w gospodarce, zwiększanie ich wydajnego wykorzystywania w produkcji i konsumpcji i tym samym ograniczanie skutków środowiskowych tego wykorzystywania, a także minimalizowanie powstawania odpadów i uwalniania substancji niebezpiecznych na wszystkich etapach cyklu życia, w tym poprzez stosowanie hierarchii postępowania z odpadami;
- ga) „zanieczyszczenia” oznaczają substancje, wibracje, ciepło, hałas, światło lub inne czynniki zanieczyszczające obecne w powietrzu, wodzie lub ziemi, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzi lub środowiska, czego skutkiem mogą być szkody materialne lub obniżenie walorów środowiskowych lub kolizja z innymi uprawnionymi sposobami korzystania ze środowiska;

⁶⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).

⁶⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

⁶⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/UE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

- gb) „gleba” oznacza wierzchnią warstwę skorupy ziemskiej usytuowaną między skałą macierzystą a powierzchnią, składającą się z cząstek mineralnych, materii organicznej, wody, powietrza i organizmów żywych;
- h) „zanieczyszczenie” oznacza:
- (i) bezpośrednio lub pośrednio wprowadzenie – w wyniku działalności człowieka – zanieczyszczeń do powietrza, wody lub ziemi;
 - (ii) w kontekście środowiska morskiego – zanieczyszczenie zdefiniowane art. 3 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE⁶⁸;
 - (iii) w kontekście środowiska wodnego – zanieczyszczenie zdefiniowane art. 2 pkt 33 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE⁶⁹;
- ha) „ekosystem” oznacza dynamiczny zespół roślin, zwierząt, mikroorganizmów oraz ich nieożywione środowisko wspólnie tworzące jednostkę funkcjonalną;
- hb) „usługi ekosystemowe” oznaczają bezpośredni lub pośredni wkład ekosystemów w gospodarcze, społeczne, kulturalne i inne korzyści, które ludzie czerpią z ekosystemów;
- hc) „bioróżnorodność” oznacza zróżnicowanie organizmów żywych dowolnego pochodzenia, w tym z ekosystemów lądowych, morskich i innych ekosystemów wodnych oraz zespołów ekologicznych, do których należą; to zróżnicowanie obejmuje różnorodność w obrębie gatunku, między gatunkami i między ekosystemami;
- i) „dobry stan ekosystemu” oznacza ekosystem, który jest w dobrym stanie fizycznym, chemicznym i biologicznym lub który ma dobrą jakość fizyczną, chemiczną i biologiczną, jest zdolny do samoodtwarzania lub samoodnowy oraz w którym skład gatunkowy, struktura ekosystemu i funkcje ekologiczne są niezakłócone;

⁶⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19–40).

⁶⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (ramowa dyrektywa wodna) (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1–73).

- j) „efektywność energetyczna” oznacza bardziej efektywne wykorzystywanie energii na wszystkich etapach łańcucha energetycznego, od produkcji po końcowe zużycie;
- k) „dobry stan środowiska” oznacza dobry stan środowiska zdefiniowany art. 3 pkt 5 dyrektywy 2008/56/WE, ustalony na podstawie wskaźników jakości określonych w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE i doprecyzowanych w decyzji Komisji (UE) 2017/848;
- ka) „dobry stan” oznacza dobry stan chemiczny i dobry stan ekologiczny w przypadku wód powierzchniowych oraz dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy w przypadku wód podziemnych, sklasyfikowane zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE oraz z dyrektywami 2008/105/WE i 2006/118/WE;
- kb) „dobry potencjał ekologiczny” oznacza stan silnie zmienionej lub sztucznej części wód, sklasyfikowany zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE;
- l) „wody morskie” oznaczają wody morskie zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/56/UE;
- m) „wody powierzchniowe” oznaczają wody powierzchniowe zdefiniowane w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2000/60/WE⁷⁰;
- ma) „wody podziemne” oznaczają wody podziemne zdefiniowane w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2000/60/UE⁷¹;
- o) „właściwy organ” oznacza organ krajowy wyznaczony przez państwo członkowskie do nadzorowania, czy uczestnicy rynku finansowego przestrzegają wymogów niniejszego rozporządzenia.

⁷⁰ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁷¹ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

Rozdział II

Zrównoważona środowiskowo działalność gospodarcza

Artykuł 3

Kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej

Do celów określenia stopnia zrównoważenia środowiskowego inwestycji daną działalność gospodarczą uznaje się za zrównoważoną środowiskowo, jeżeli działalność ta spełnia wszystkie następujące kryteria:

- a) wnosi istotny wkład w realizację co najmniej jednego z celów środowiskowych określonych w art. 5 zgodnie z art. 6–11a;
- b) nie narusza poważnie żadnego z celów środowiskowych określonych w art. 5 zgodnie z art. 12;
- c) jest prowadzona zgodnie z minimalnymi gwarancjami określonymi w art. 13;
- d) spełnia techniczne kryteria kwalifikacji, które Komisja określiła zgodnie z art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2.

Artykuł 4

Stosowanie kryteriów zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej w ramach środków publicznych, norm i oznakowań

Państwa członkowskie i Unia stosują określone w art. 3 kryteria służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo, na potrzeby jakichkolwiek środków określających wymogi nakładane na uczestników rynku finansowego lub emitentów w odniesieniu do produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych, które są udostępniane jako zrównoważone środowiskowo.

Artykuł 4a

Przejrzystość w zakresie zrównoważonych środowiskowo inwestycji w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy i sprawozdaniach okresowych

W przypadku gdy produkt finansowy, o którym mowa w art. 9 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji, służy do inwestycji w działalność gospodarczą, która przyczynia się do realizacji celu środowiskowego w rozumieniu art. 2 pkt 17 tego rozporządzenia, informacje, jakie należy ujawnić zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia, obejmują następujące elementy:

a) informacje o celu środowiskowym lub celach środowiskowych, do realizacji których przyczynia się inwestycja leżąca u podstaw danego produktu finansowego, określonych w art. 5;

b) opis, w jaki sposób i w jakim stopniu inwestycje leżące u podstaw produktu finansowego finansują zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, określoną w art. 3.

W opisie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), określa się udział procentowy inwestycji w zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, w tym szczegółowe informacje o odnośnych udziałach działalności wspomagającej i działalności na rzecz przejścia wyrażonych jako odsetek wszystkich inwestycji wybranych na potrzeby produktu finansowego.

Artykuł 4β

Przejrzystość w zakresie produktów finansowych promujących aspekt środowiskowy w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy i sprawozdaniach okresowych

W przypadku gdy produkt finansowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji, promuje aspekt środowiskowy, stosuje się odpowiednio art. 4α.

Informacjom, jakie należy ujawnić zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia, towarzyszy następujące oświadczenie:

„Zasada unikania poważnego naruszania celów stosowana jest wyłącznie w odniesieniu do tych inwestycji leżących u podstaw produktu, które uwzględniają unijne kryteria dotyczące zrównoważonych środowiskowo inwestycji.

Inwestycje leżące u podstaw pozostałej części tego produktu finansowego nie uwzględniają unijnych kryteriów dotyczących zrównoważonych środowiskowo inwestycji”.

Artykuł 4γ

Przejrzystość w zakresie innych produktów finansowych w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy i sprawozdaniach okresowych

W przypadku gdy produkt finansowy nie podlega przepisom art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji, informacjom, jakie należy ujawnić zgodnie z przepisami prawodawstwa sektorowego, o których mowa w art. 6 ust. 3 i art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia, towarzyszy następujące oświadczenie:

„Inwestycje leżące u podstaw tego produktu finansowego nie uwzględniają unijnych kryteriów dotyczących zrównoważonych środowiskowo inwestycji”.

Artykuł 4delta

Przejrzystość w oświadczeniach na temat informacji niefinansowych przedsiębiorstw

1. Każde przedsiębiorstwo podlegające obowiązkowi publikowania informacji niefinansowych na mocy art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE zawiera w swoim oświadczeniu na temat informacji niefinansowych lub w skonsolidowanym oświadczeniu na temat informacji niefinansowych informacje na temat tego, w jaki sposób i w jakim stopniu działalność tego przedsiębiorstwa jest powiązana ze zrównoważoną środowiskowo działalnością gospodarczą określoną w art. 3 i 5.

2. Przedsiębiorstwa niefinansowe ujawniają w szczególności następujące informacje:

a) odsetek ich obrotu pochodzący z produktów lub usług związanych ze zrównoważoną środowiskowo działalnością gospodarczą określoną w art. 3 i 5; oraz

b) odsetek ich łącznych inwestycji (nakładów inwestycyjnych) lub wydatków (wydatków operacyjnych) odpowiadający aktywom lub procesom związanym ze zrównoważoną środowiskowo działalnością gospodarczą określoną w art. 3 i 5.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo publikuje informacje niefinansowe na mocy art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE w odrębnym sprawozdaniu zgodnie z art. 19a ust. 4 i art. 29a ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 publikowane są w tym odrębnym sprawozdaniu.

4. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16, aby uzupełnić ust. 1 i 2 w celu sprecyzowania stosowania tych ustępów, z uwzględnieniem specyfiki zarówno przedsiębiorstw finansowych, jak i przedsiębiorstw niefinansowych, oraz technicznych kryteriów kwalifikacji określonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Komisja przyjmie ten akt delegowany do dnia 1 czerwca 2021 r.

Artykuł 5

Cele środowiskowe

Do celów niniejszego rozporządzenia określa się następujące cele środowiskowe:

- 1) łagodzenie zmiany klimatu;
- 2) przystosowywanie się do zmiany klimatu;
- 3) zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich;
- 4) przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym;
- 5) zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola;
- 6) ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów.

Artykuł 6
Istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za wnoszącą istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu, jeżeli działalność ta wnosi istotny wkład w ustabilizowanie stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie pozwalającym zapobiec groźnej antropogenicznej ingerencji w system klimatyczny poprzez niedopuszczanie do powstania emisji, ograniczanie ich lub zwiększanie pochłaniania gazów cieplarnianych za pomocą jednego z poniższych środków, w tym poprzez innowację procesową lub produktową, zgodnie z długoterminowym celem dotyczącym temperatury określonym w porozumieniu paryskim:
- a) wytwarzanie, przekazywanie, przechowywanie, dystrybuowanie lub wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych, zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/2001, również poprzez wykorzystywanie innowacyjnych technologii mogących przynieść znaczne oszczędności w przyszłości lub poprzez niezbędne wzmocnienie lub rozbudowę sieci;
 - b) poprawa efektywności energetycznej, z wyjątkiem działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa w art. 14 ust. 2a;
 - c) zwiększenie mobilności ekologicznej lub neutralnej dla klimatu;
 - d) przejście na wykorzystywanie materiałów odnawialnych ze zrównoważonych źródeł;
 - e) zwiększenie wykorzystania bezpiecznych dla środowiska technologii wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla (CCU) oraz wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS), które zapewniają redukcję netto emisji gazów cieplarnianych;
 - fa) wzmocnienie lądowych pochłaniaczy dwutlenku węgla, w tym poprzez przeciwdziałanie wylesianiu i degradacji lasów, rekultywację lasów, zrównoważone gospodarowanie gruntami uprawnymi, obszarami trawiastymi i terenami podmokłymi oraz ich rekultywację, zalesianie oraz rolnictwo regeneracyjne;
 - g) stworzenie infrastruktury energetycznej wymaganej do obniżenia emisyjności systemów energetycznych;
 - h) produkowanie czystych i wydajnych paliw ze źródeł odnawialnych lub neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla;
 - i) wspomaganie dowolnych z powyższych działań zgodnie z art. 11a.

1a. Do celów ust. 1 działalność gospodarczą, dla której nie istnieją alternatywne niskoemisyjne rozwiązania wykonalne pod względem technologicznym i ekonomicznym, uznaje się za wnoszącą istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu – ze względu na to, że wspomaga przejście do gospodarki neutralnej dla klimatu zgodnie ze ścieżką prowadzącą do ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 stopni Celsjusza powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej, w tym poprzez stopniowe wycofywanie emisji gazów cieplarnianych, w szczególności ze stałych paliw kopalnych – w przypadku gdy taka działalność:

(i) wytwarza emisje gazów cieplarnianych na poziomie odpowiadającym najlepszym wynikom w danym sektorze lub danej gałęzi przemysłu;

(ii) nie utrudnia rozwoju i wdrażania alternatywnych niskoemisyjnych rozwiązań; oraz

(iii) nie prowadzi do uzależnienia od aktywów wysokoemisyjnych, z uwzględnieniem ekonomicznego cyklu życia tych aktywów.

Do celów niniejszego ustępu oraz ustanowienia technicznych kryteriów kwalifikacji zgodnie z art. 14 Komisja ocenia potencjalny wkład i wykonalność wszystkich odpowiednich istniejących technologii.

2. Przed przyjęciem aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie drugim, Komisja uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę specjalistyczną w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16 w celu:

a) uzupełnienia ust. 1 i 1a, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za wnoszącą istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu;

b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.

3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.

4. Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2020 r. w celu zapewnienia rozpoczęcia jego stosowania w dniu 31 grudnia 2021 r.

Artykuł 7

Istotny wkład w przystosowywanie się do zmiany klimatu

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za wnoszącą istotny wkład w przystosowywanie się do zmiany klimatu, jeżeli:

a) ta działalność gospodarcza obejmuje rozwiązania w zakresie przystosowywania, które istotnie ograniczają ryzyko niekorzystnych skutków albo istotnie ograniczają niekorzystne skutki obecnych i spodziewanych przyszłych warunków klimatycznych dla samej działalności gospodarczej bez zwiększania ryzyka niekorzystnych skutków wywieranych na ludzi, przyrodę i aktywa; lub jeżeli

b) ta działalność gospodarcza zapewnia rozwiązania w zakresie przystosowywania, które – oprócz tego, że spełniają warunki określone w art. 11a – wnoszą istotny wkład w zapobieganie ryzyku niekorzystnych skutków lub ograniczają takie ryzyko lub istotnie ograniczają niekorzystne skutki obecnych i spodziewanych przyszłych warunków klimatycznych wywierane na ludzi, przyrodę lub aktywa bez zwiększania ryzyka niekorzystnych skutków wywieranych na ludzi, przyrodę i aktywa.

1a. Rozwiązania w zakresie przystosowywania, o których mowa w ust. 1 lit. a), podlegają ocenie i priorytetyzacji z wykorzystaniem najlepszych dostępnych prognoz klimatycznych oraz – jako minimum:

a) zapobiegają niekorzystnym skutkom zmiany klimatu dla danej działalności gospodarczej związanym z lokalizacją i kontekstem lub ograniczają te skutki; lub

b) zapobiegają niekorzystnym skutkom, które zmiana klimatu może wywierać na środowisko, w którym prowadzona jest dana działalność gospodarcza, lub ograniczają te skutki;

c) wspomagają dowolne z powyższych działań zgodnie z art. 11a.

2. Przed przyjęciem aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie drugim, Komisja uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę specjalistyczną w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16 w celu:

a) uzupełnienia ust. 1 i 1a, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za wnoszącą istotny wkład w przystosowywanie się do zmiany klimatu;

b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.

3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.

4. Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2020 r. w celu zapewnienia rozpoczęcia jego stosowania w dniu 31 grudnia 2021 r.

Artykuł 8

Istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za wnoszącą istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, jeżeli działalność ta wnosi istotny wkład w osiągnięcie dobrego stanu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód podziemnych, lub w zapobieganie pogorszeniu ich dotychczas dobrego stanu, lub w osiągnięcie dobrego stanu środowiska wód morskich lub w zapobieganie pogorszeniu ich dotychczas dobrego stanu, za pomocą jednego z następujących środków:

- a) ochrona środowiska przed niekorzystnymi skutkami przepływu zrzutów ścieków komunalnych i przemysłowych, w tym nowo pojawiających się zanieczyszczeń powodujących niepokój, takich jak produkty farmaceutyczne i mikrodrobiny plastiku, w tym poprzez zapewnienie odpowiedniego zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych;
- b) ochrona zdrowia ludzkiego przed niekorzystnymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dzięki zapewnieniu, by woda była wolna od wszelkich mikroorganizmów, pasożytów i substancji, które stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi, a także zwiększenie dostępu obywateli do czystej wody pitnej;
- d) poprawa gospodarki wodnej i efektywności zużycia wody, w tym ochrona i podniesienie stanu ekosystemów wodnych, promowanie zrównoważonego wykorzystywania wody oparte na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych, w tym przez zastosowanie takich środków, jak ponowne wykorzystanie wody, zapewnianie stopniowego ograniczania emisji zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i wód podziemnych lub przyczynianie się do łagodzenia skutków powodzi i susz lub jakakolwiek inna działalność, która ma na celu ochronę lub poprawę stanu jakościowego i ilościowego jednolitych części wód;
- e) zapewnienie zrównoważonego wykorzystania morskich usług ekosystemowych lub przyczynianie się do dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym poprzez ochronę i zachowanie lub odbudowę środowiska morskiego oraz poprzez zapobieganie wprowadzaniu nowych czynników do środowiska morskiego i ograniczenie go;
- f) wspomaganie dowolnych z powyższych działań zgodnie z art. 11a.

2. Przed przyjęciem aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie drugim, Komisja uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę specjalistyczną w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16 w celu:

- a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za wnoszącą istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich;

b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.

3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.

4. Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia rozpoczęcia jego stosowania w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 9

Istotny wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za wnoszącą istotny wkład w przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów oraz ich ponowne użycie i recykling, jeżeli działalność ta wnosi istotny wkład w realizację tego celu środowiskowego za pomocą jednego z następujących środków:

a) bardziej efektywne wykorzystanie zasobów naturalnych, w tym surowców pochodzenia biologicznego ze zrównoważonych źródeł i innych surowców, w produkcji, m.in. poprzez

(i) ograniczenie zużycia surowców pierwotnych lub zwiększenie wykorzystywania produktów ubocznych i surowców wtórnych, oraz

(ii) środki w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami i efektywności energetycznej;

b) zwiększenie trwałości produktów, a także możliwości ich naprawy, ulepszenia lub ponownego użycia, szczególnie w procesie projektowania i produkcji;

c) zwiększenie recyklingu produktów, w tym poszczególnych materiałów zawartych w produktach, m.in. poprzez zastąpienie lub ograniczone stosowanie produktów i materiałów, które nie nadają się do recyklingu, szczególnie w procesie projektowania i produkcji;

- d) istotne ograniczenie zawartości substancji niebezpiecznych oraz zastępowanie substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w materiałach i produktach w całym ich cyklu życia, zgodnie z celami ustanowionymi w prawie Unii, w tym zastąpienie takich substancji bezpieczniejszymi alternatywami i zapewnienie identyfikowalności;
- e) przedłużenie okresu użytkowania produktów, m.in. poprzez ich ponowne wykorzystanie, projektowanie z myślą o długim użytkowaniu, zmianę przeznaczenia, demontowanie, regenerację, ulepszenie, naprawę lub wspólne użytkowanie;
- f) zwiększenie wykorzystywania surowców wtórnych i podniesienie ich jakości, również poprzez wysokiej jakości recykling odpadów;
- g) zapobieganie wytwarzaniu odpadów, w tym odpadów pochodzących z wydobywania minerałów oraz budowy i rozbiórki budynków, lub ograniczenie ich wytwarzania;
- h) intensyfikacja działań w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów;
- ha) pobudzanie rozwoju infrastruktury gospodarowania odpadami niezbędnej do zapobiegania ich powstawaniu oraz do przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów, przy jednoczesnym zapewnieniu, by odzyskane w ten sposób materiały zostały poddane recyklingowi jako surowiec wtórny stanowiący wysokiej jakości czynnik produkcji, aby uniknąć downcyklingu;
- i) minimalizowanie spalania odpadów i unikanie unieszkodliwiania (w tym składowania) odpadów, zgodnie z zasadami hierarchii postępowania z odpadami;
- j) unikanie i ograniczanie zaśmiecania;
- kb) wspomaganie dowolnych z powyższych działań zgodnie z art. 11a.

2. Przed przyjęciem aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie drugim, Komisja uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę specjalistyczną w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16 w celu:

- a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za wnoszącą istotny wkład przejście do gospodarki o obiegu zamkniętym;
- b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.
3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.
4. Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia rozpoczęcia jego stosowania w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 10

Istotny wkład w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za wnoszącą istotny wkład w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę, jeżeli działalność ta wnosi istotny wkład w ochronę środowiska przed zanieczyszczeniem za pomocą jednego z następujących środków:
- a) zapobieganie lub, gdy nie jest to możliwe do zrealizowania, ograniczanie emisji zanieczyszczeń – innych niż emisje gazów cieplarnianych – do powietrza, wody lub ziemi;
- b) poprawa jakości powietrza, wody lub gleby na obszarach, na których prowadzona jest dana działalność gospodarcza, przy jednoczesnym minimalizowaniu negatywnych skutków i zagrożeń dla zdrowia ludzi i dla środowiska;
- c) zapobieganie niekorzystnym skutkom dla zdrowia ludzi i dla środowiska wynikającym z produkcji, stosowania i unieszkodliwiania chemikaliów lub minimalizowanie takich niekorzystnych skutków;

- d) sprzątanie terenów zaśmieconych i usuwanie innych rodzajów zanieczyszczenia.
 - e) wspomaganie dowolnych z powyższych działań zgodnie z art. 11a.
2. Przed przyjęciem aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie drugim, Komisja uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę specjalistyczną w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16 w celu:

- a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za wnoszącą istotny wkład w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę;
 - b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.
3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.
4. Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia rozpoczęcia jego stosowania w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 11

Istotny wkład w ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów

1. Do celów niniejszego rozporządzenia daną działalność gospodarczą uznaje się za wnoszącą istotny wkład w ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, jeżeli działalność ta wnosi istotny wkład w ochronę, zachowanie lub odbudowę bioróżnorodności oraz w osiągnięcie dobrego stanu ekosystemów, lub w ochronę ekosystemów będących dotychczas w dobrym stanie, za pomocą jednego z następujących środków:

- a) zachowanie przyrody i bioróżnorodności, w tym osiągnięcie korzystnego stanu zachowania siedlisk naturalnych i półnaturalnych oraz gatunków lub zapobieganie pogorszeniu ich dotychczas korzystnego stanu, ochrona i odbudowa ekosystemów lądowych, morskich i innych ekosystemów wodnych w celu poprawy ich stanu i zwiększenia ich zdolności do świadczenia usług;
- b) zrównoważone użytkowanie gruntów i gospodarowanie nimi, w tym odpowiednia ochrona bioróżnorodności gleby, neutralność degradacji gruntów i remediacja terenów zanieczyszczonych;
- c) zrównoważone praktyki rolnicze, w tym praktyki, które przyczyniają się do zwiększenia bioróżnorodności lub do powstrzymania degradacji gleby i innych ekosystemów, wylesiania i utraty siedlisk lub do zapobiegania tym procesom;
- d) zrównoważona gospodarka leśna, w tym praktyki i sposoby wykorzystywania lasów i gruntów leśnych, które przyczyniają się do zwiększenia bioróżnorodności lub do powstrzymania degradacji ekosystemów, wylesiania i utraty siedlisk lub do zapobiegania tym procesom;
- da) wspomaganie dowolnych z powyższych działań zgodnie z art. 11a.

2. Przed przyjęciem aktu delegowanego, o którym mowa w akapicie drugim, Komisja uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę specjalistyczną w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16 w celu:

- a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za wnoszącą istotny wkład w ochronę i w odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów;
- b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.

3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.

4. Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia rozpoczęcia jego stosowania w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 11a

Działalność wspomagająca

Uznaje się, że dana działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w realizację co najmniej jednego z celów środowiskowych określonych w art. 5, jeżeli bezpośrednio wspomaga inne rodzaje działalności we wnoszeniu istotnego wkładu w realizację co najmniej jednego z tych celów oraz jeżeli działalność ta:

a) nie prowadzi do uzależnienia od aktywów, które podważają długoterminowe cele środowiskowe, z uwzględnieniem ekonomicznego cyklu życia tych aktywów;

b) ma istotny pozytywne skutki dla środowiska na podstawie względów związanych z cyklem życia.

Artykuł 12

Poważne naruszanie celów środowiskowych

Do celów art. 3 lit. b) daną działalność gospodarczą uznaje się – z uwzględnieniem cyklu życia produktów dostarczanych i usług świadczonych w ramach tej działalności gospodarczej, w tym danych pochodzących z istniejących ocen cyklu życia – za poważnie naruszającą:

a) łagodzenie zmiany klimatu, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczących emisji gazów cieplarnianych;

b) przystosowywanie się do zmiany klimatu, jeżeli działalność ta prowadzi do nasilenia niekorzystnych skutków obecnych i spodziewanych warunków klimatycznych, wywieranych na nią samą lub na ludzi, przyrodę i aktywa;

c) zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, jeżeli działalność ta szkodzi dobremu stanowi lub, w stosownym przypadku, dobremu potencjałowi ekologicznemu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód podziemnych, lub dobremu stanowi środowiska wód morskich;

d) przejście do gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczącego braku efektywności w wykorzystywaniu materiałów oraz w bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniu zasobów naturalnych, takich jak nieodnawialne źródła energii, surowce, woda i grunty, na przynajmniej jednym z etapów cyklu życia produktów, również pod względem trwałości produktów, a także możliwości ich naprawy, ulepszenia, ponownego użycia lub recyklingu; lub jeżeli działalność ta prowadzi do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadów, z wyjątkiem spalania odpadów niebezpiecznych nienadających się do recyklingu lub w przypadku gdy długotrwałe składowanie odpadów może spowodować poważne i długoterminowe szkody dla środowiska;

- e) zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczącego wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub ziemi w porównaniu z sytuacją sprzed rozpoczęcia tej działalności;
- f) ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, jeżeli działalność ta w znacznym stopniu szkodzi dobremu stanowi i odporności ekosystemów lub jeżeli działalność ta jest szkodliwa dla stanu zachowania siedlisk i gatunków, w tym siedlisk i gatunków objętych zakresem zainteresowania Wspólnoty.
- 1a. Przy ocenie działalności gospodarczej na podstawie kryteriów a)–f) uwzględnia się skutki środowiskowe samej działalności, jak również produktów dostarczanych i usług świadczonych w ramach tej działalności przez cały cykl ich życia, szczególnie z uwzględnieniem ich wytwarzania, użytkowania i wycofywania z eksploatacji.

Artykuł 13

Minimalne gwarancje

Minimalne gwarancje, o których mowa w art. 3 lit. c), są to procedury stosowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą, które mają zapewnić przestrzeganie Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, w tym zasad i praw określonych w ośmiu podstawowych konwencjach wskazanych w Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy oraz Międzynarodowej karcie praw człowieka.

Stosując procedury służące zapewnieniu przestrzegania minimalnych gwarancji, o których mowa w art. 3 lit. c), przedsiębiorstwa przestrzegają zasady unikania poważnego naruszenia celów, o której mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

Artykuł 14

Wymogi dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji

1. Techniczne kryteria kwalifikacji przyjęte zgodnie z art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2:
 - a) określają najistotniejsze potencjalne wkłady w realizację danego celu środowiskowego, z poszanowaniem zasady neutralności technologicznej i z uwzględnieniem krótko- i długoterminowych skutków danej działalności gospodarczej;
 - b) określają minimalne wymagania, które należy spełnić, aby uniknąć poważnego naruszenia któregoś z odnośnych celów środowiskowych, z uwzględnieniem krótko- i długoterminowych skutków danej działalności gospodarczej;
 - c) są ilościowe i w miarę możliwości zawierają progi, a w przeciwnym razie mają charakter jakościowy;
 - d) w stosownych przypadkach opierają się na unijnych systemach oznakowania i certyfikacji, unijnych metodologiach oceny śladu środowiskowego oraz unijnych systemach klasyfikacji statystycznej, a także uwzględniają wszelkie odpowiednie obowiązujące przepisy Unii;
 - da) w miarę możliwości wykorzystują wskaźniki zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 4 ust. 6 rozporządzenia 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych;
 - e) opierają się na jednoznacznych dowodach naukowych oraz na zasadzie ostrożności określonej w art. 191 TFUE;
 - f) uwzględniają cykl życia, w tym dane pochodzące z istniejących ocen cyklu życia, z naciskiem na skutki środowiskowe samej działalności gospodarczej, jak również produktów dostarczanych i usług świadczonych w ramach tej działalności gospodarczej, szczególnie ich wytwarzania, użytkowania i wycofywania z eksploatacji;

- g) uwzględniają charakter i skalę działalności gospodarczej, w tym:
- (i) to, czy stanowi ona działalność wspomagającą, o której mowa w art. 11a;
 - (ii) to, czy stanowi ona działalność na rzecz przejścia, o której mowa w art. 6 ust. 1a;
- oraz wyraźnie wskazują, w stosownych przypadkach, czy dana działalność gospodarcza, należy do jednej z kategorii, o których mowa w ppkt (i) i (ii);
- h) uwzględniają wpływ, jaki może wywrzeć na rynek przejście do bardziej zrównoważonej gospodarki, w tym ryzyko, że skutkiem tego przejścia niektóre aktywa mogą zostać osierocone, a także ryzyko stworzenia niespójnych zachęt do zrównoważonego inwestowania;
- i) obejmują wszystkie istotne rodzaje działalności gospodarczej w danym sektorze i zapewniają, aby były one traktowane jednakowo, jeśli wnoszą taki sam wkład netto w realizację co najmniej jednego celu środowiskowego określonego w art. 5 niniejszego rozporządzenia, z myślą o uniknięciu zakłóceń konkurencji na rynku;
- j) są łatwe w użyciu i sformułowane w sposób ułatwiający weryfikację zgodności z tymi kryteriami.

2. Techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, obejmują również kryteria dotyczące działalności związanej z przejściem na czystą energię, zgodnie ze ścieżką prowadzącą do ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 stopni Celsjusza powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej, w szczególności w dziedzinie efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych, w takim zakresie, w jakim działalność ta wnosi istotny wkład w realizację któregośkolwiek z celów środowiskowych.

2a. Techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, zapewniają, by działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z użyciem stałych paliw kopalnych, nie była uznawana za zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą.

3. Techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, obejmują również kryteria dotyczące działalności związanej z przejściem na ekologiczną lub neutralną dla klimatu mobilność, w szczególności dzięki przesunięciom międzygałęziowym, środkom efektywności energetycznej i paliwom alternatywnym, w zakresie, w jakim działalność ta wnosi istotny wkład w realizację któregośkolwiek z celów środowiskowych.

4. Komisja regularnie dokonuje przeglądu technicznych kryteriów kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, oraz w stosownym przypadku zmienia akty delegowane przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w świetle postępu naukowego i technicznego.

W tym kontekście przed zmianą lub zastąpieniem aktu delegowanego Komisja ocenia wdrożenie tych kryteriów z uwzględnieniem wyników ich stosowania przez uczestników rynku finansowego oraz ich wpływu na rynki kapitałowe, w tym na przekierowywanie inwestycji w stronę zrównoważonej działalności gospodarczej.

Aby zapewnić utrzymanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ust. 1a, na wiarygodnej ścieżce ku przejściu zgodnej z gospodarką neutralną dla klimatu Komisja dokonuje przeglądu technicznych kryteriów kwalifikacji dla tej działalności co najmniej co 3 lata i w stosownych przypadkach zmienia akt delegowany, o którym mowa w art. 6 ust. 2, przyjęty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w świetle postępu naukowego i technicznego.

Artykuł 15

Platforma ds. zrównoważonego finansowania

1. Komisja ustanawia platformę ds. zrównoważonego finansowania. Jej skład jest wyważony i obejmuje następujące grupy:

a) przedstawicieli następujących organów:

(i) Europejskiej Agencji Środowiska;

(ii) europejskich urzędów nadzoru;

(iii) Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego;

(iiia) Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej;

b) ekspertów reprezentujących odpowiednie zainteresowane strony z sektora prywatnego, w tym podmioty rynków finansowych i niefinansowych oraz sektory działalności gospodarczej, reprezentujących odpowiednie gałęzie przemysłu, a także ekspertów posiadających wiedzę specjalistyczną w dziedzinie rachunkowości i sprawozdawczości.

ba) ekspertów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, w tym ekspertów posiadających wiedzę specjalistyczną w dziedzinie ochrony środowiska, spraw społecznych, pracowniczych i zarządzania;

c) ekspertów działających we własnym imieniu, z udokumentowaną wiedzą i doświadczeniem w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem;

d) ekspertów reprezentujących środowiska akademickie, w tym uniwersytety, instytuty badawcze i inne organizacje naukowe, w tym ekspertów z globalną wiedzą specjalistyczną.

2. Platforma ds. zrównoważonego finansowania:

a) doradza Komisji w kwestii technicznych kryteriów kwalifikacji, o których mowa w art. 14, a także w kwestii ewentualnej potrzeby aktualizacji tych kryteriów;

b) analizuje skutki technicznych kryteriów kwalifikacji pod względem potencjalnych kosztów i korzyści płynących z ich stosowania;

c) pomaga Komisji w analizie wniosków zainteresowanych stron w sprawie opracowania lub zmiany technicznych kryteriów kwalifikacji dla danej działalności gospodarczej;

da) doradza Komisji, w stosownych przypadkach, w kwestii ewentualnej roli standardów zrównoważonej rachunkowości i sprawozdawczości we wspomaganie stosowania technicznych kryteriów kwalifikacji;

e) monitoruje tendencje w zakresie przepływów finansowych w kierunku zrównoważonych inwestycji na poziomie UE i państw członkowskich oraz składa Komisji regularne sprawozdania na ten temat;

ea) doradza Komisji w kwestii ewentualnej potrzeby opracowywania dalszych środków mających na celu poprawę dostępności i jakości danych;

- eea) doradza Komisji w kwestii przydatności technicznych kryteriów kwalifikacji, z uwzględnieniem celu, jakim jest uniknięcie nadmiernych obciążeń administracyjnych;
- f) doradza Komisji w kwestii ewentualnej konieczności zmiany niniejszego rozporządzenia;
- fa) doradza Komisji w kwestii oceny i opracowywania polityki w zakresie zrównoważonego finansowania, w tym kwestii spójności polityki;
- fb) doradza Komisji w kwestii uwzględniania innych celów dotyczących zrównoważonego rozwoju, w tym celów społecznych;
- h) doradza Komisji w kwestii funkcjonowania art. 13 i ewentualnej potrzeby uzupełnienia zawartych tam wymogów.
- 2a. Platforma uwzględnia szeroki zakres opinii zainteresowanych stron.
3. Platformie przewodniczy Komisja; platforma zostaje utworzona zgodnie z przepisami horyzontalnymi dotyczącymi tworzenia i funkcjonowania grup eksperckich w Komisji. W tym kontekście Komisja może zapraszać na zasadzie *ad hoc* ekspertów posiadających wiedzę specjalistyczną w określonych dziedzinach.
4. Platforma wykonuje swoje zadania zgodnie z zasadą przejrzystości. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej protokoły posiedzeń platformy i inne odnośne dokumenty.
5. W przypadku gdy uczestnicy rynku finansowego uznają, że działalność gospodarcza, która nie spełnia technicznych kryteriów kwalifikacji ustanowionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub w odniesieniu do której takie kryteria nie zostały jeszcze określone, powinna zostać uznana za zrównoważoną środowiskowo, mogą o tym powiadomić platformę ds. zrównoważonego finansowania.

Artykuł 15a
Właściwe organy

1. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy wyznaczone zgodnie z rozporządzeniem 2019/2088 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych monitorowały przestrzeganie przez uczestników rynku finansowego wymogów określonych w art. 4 alfa, beta i gamma niniejszego rozporządzenia. Wszystkie właściwe organy muszą posiadać wszelkie uprawnienia nadzorcze i uprawnienia w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji w ramach niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia wszystkie właściwe organy współpracują ze sobą i bez zbędnej zwłoki przekazują sobie nawzajem informacje mające znaczenie do celów wykonywania ich obowiązków w ramach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15b
Środki i kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia art. 4 (alfa, beta i gamma). Przewidziane środki i kary są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 16

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 oraz art. 11 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem i podczas opracowywania aktów delegowanych Komisja gromadzi wszelką niezbędną wiedzę specjalistyczną, w tym w drodze konsultacji z ekspertami należącymi do grupy ekspertów ds. zrównoważonego finansowania z państw członkowskich (grupy ekspertów z państw członkowskich), o której mowa w art. 16b. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja działa zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4delta ust. 3, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 oraz art. 11 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 16b

Grupa ekspertów z państw członkowskich

1. Grupa ekspertów ds. zrównoważonego finansowania z państw członkowskich (grupa ekspertów z państw członkowskich) doradza Komisji w kwestii adekwatności technicznych kryteriów kwalifikacji oraz podejścia przyjętego przez platformę, o której mowa w art. 15, co do opracowywania kryteriów zgodnie z art. 14.
2. Komisja przekazuje informacje państwom członkowskim w ramach posiedzeń grupy ekspertów w celu ułatwienia terminowej wymiany poglądów między państwami członkowskimi a Komisją, w szczególności w odniesieniu do najważniejszych rezultatów wypracowywanych przez platformę, takich jak nowe kryteria kwalifikacji lub ich istotne aktualizacje, lub projektów sprawozdań.

Artykuł 16c

Zmiany w rozporządzeniu 2019/2088 (rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji)

W rozporządzeniu 2019/2088 (rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji) wprowadza się następujące zmiany:

Artykuł 2

„nowy ust. 2. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów prezentacji i treści informacji dotyczących zasady unikania poważnego naruszania celów określonej w art. 2 pkt 17, spójne z treścią, metodologią i sposobem prezentacji wskaźników w odniesieniu do niekorzystnych skutków, o których mowa w art. 4 ust. 6 i 7.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawią Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do dnia 1 grudnia 2020 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.”.

Artykuł 8

Przejrzystość w zakresie promowania aspektu środowiskowego lub społecznego w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy

„nowy ust. 2a. W przypadku gdy uczestnicy rynku finansowego udostępniają produkt finansowy, o którym mowa w art. 4beta rozporządzenia w sprawie systematyki, do informacji ujawnianych na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 włączają informacje na podstawie art. 4beta rozporządzenia w sprawie systematyki.”.

„nowy ust. 4. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów prezentacji i treści informacji, o których mowa w art. nowy ust. 2a niniejszego rozporządzenia.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, uwzględnione w nich aspekty oraz różnice pomiędzy nimi, a także cel polegający na ujawnianiu informacji, które mają być dokładne, rzetelne, jasne, niewprowadzające w błąd, proste i zwięzłe, oraz – z myślą o osiągnięciu tego celu – zmieniają w razie potrzeby regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w ust. 3. W regulacyjnych standardach technicznych uwzględnia się daty rozpoczęcia stosowania, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie systematyki w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 tego rozporządzenia.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawią Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do dnia 1 czerwca 2021 r. w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie systematyki, oraz do dnia 1 czerwca 2022 r. w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 ust. 3, 4, 5 i 6 rozporządzenia w sprawie systematyki.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.”.

Artykuł 9

Przejrzystość w zakresie zrównoważonych inwestycji w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy

„nowy ust. 2a. Uczestnicy rynku finansowego włączają do informacji ujawnianych na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 informacje na podstawie art. 4alfa rozporządzenia w sprawie systematyki.”.

„nowy ust. 6. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów prezentacji i treści informacji, o których mowa w nowym art. nowy ust. 2a niniejszego rozporządzenia.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, ich cele, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, oraz różnice pomiędzy nimi, a także cel polegający na ujawnianiu informacji, które mają być dokładne, rzetelne, jasne, niewprowadzające w błąd, proste i zwięzłe, oraz – z myślą o osiągnięciu tego celu – zmieniają w razie potrzeby regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w ust. 5. W regulacyjnych standardach technicznych uwzględnia się daty rozpoczęcia stosowania, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie systematyki w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 tego rozporządzenia.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawią Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do dnia 1 czerwca 2021 r. w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie systematyki, oraz do dnia 1 czerwca 2022 r. w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 ust. 3, 4, 5 i 6 rozporządzenia w sprawie systematyki.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.”.

Artykuł 11

Przejrzystość w zakresie promowania aspektu środowiskowego lub społecznego i zrównoważonych inwestycji w sprawozdaniach okresowych

„nowy art. 11 ust. 1 lit. c) w przypadku produktu finansowego podlegającego przepisom art. 4alfa rozporządzenia w sprawie systematyki – informacje na podstawie art. 4alfa tego rozporządzenia;

nowy art. 11 ust. 1 lit. d) w przypadku produktu finansowego podlegającego przepisom art. 4beta rozporządzenia w sprawie systematyki – informacje na podstawie art. 4beta tego rozporządzenia.”.

„nowy ust. 5. Europejskie urzędy nadzoru, poprzez wspólny komitet, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów prezentacji i treści informacji, o których mowa w nowym art. 11 ust. 1 lit. c) i d) niniejszego rozporządzenia.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, uwzględnione w nich aspekty i cele oraz różnice pomiędzy nimi oraz zmieniają w razie potrzeby regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w ust. 4. W regulacyjnych standardach technicznych uwzględnia się daty rozpoczęcia stosowania, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie systematyki w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 tego rozporządzenia. Europejskie urzędy nadzoru aktualizują regulacyjne standardy techniczne w świetle zmian w regulacjach i rozwoju technologicznego.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawią Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do dnia 1 czerwca 2021 r. w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie systematyki, oraz do dnia 1 czerwca 2022 r. w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 ust. 3, 4, 5 i 6 rozporządzenia w sprawie systematyki.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.”.

Rozdział III

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Przegląd

Najpóźniej do dnia [2 lata po wejściu w życie] i co trzy lata po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się:

- a) postępy w wykonywaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej;
- b) ewentualną konieczność zmiany i uzupełnienia określonych w niniejszym rozporządzeniu kryteriów uznawania danej działalności gospodarczej za zrównoważoną środowiskowo;
- c) stosowanie definicji zrównoważonych środowiskowo inwestycji w prawie Unii, a także na szczeblu państw członkowskich, w tym przepisów wymaganych w celu utworzenia mechanizmu weryfikacji zgodności z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;
- d) skuteczność systematyki w zakresie przekierowywania inwestycji prywatnych w stronę zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, szczególnie w odniesieniu do przepływów kapitału do przedsiębiorstw prywatnych i innych podmiotów prawnych, w szczególności kapitału własnego: z jednej strony przepływu poprzez produkty finansowe, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, a z drugiej strony przepływu poprzez inne produkty finansowe, przy zastosowaniu technicznych kryteriów kwalifikacji;

e) dostęp uczestników rynku finansowego, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, oraz inwestorów do wiarygodnych, terminowych i możliwych do zweryfikowania informacji i danych dotyczących przedsiębiorstw i innych podmiotów prawnych, z uwzględnieniem związanych z tym obciążeń administracyjnych, a także warunki weryfikacji takich danych, niezbędne do określenia stopnia dostosowania do technicznych kryteriów kwalifikacji i zapewnienia zgodności z tymi kryteriami, z uwzględnieniem spółek, w które dokonano inwestycji, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia i nim nieobjętych oraz – w obu przypadkach – w odniesieniu do kapitału własnego i kapitału obcego;

f) przepisów dotyczących nadzoru określonych w art. 15a i 15b.

Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja opublikuje sprawozdanie dotyczące przepisów wymaganych do rozszerzenia zakresu niniejszego rozporządzenia w celu:

a) dalszego opracowywania obecnej systematyki i poszerzenia jej zakresu poza zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, tak aby objąć nim także działalność gospodarczą, która nie ma istotnego wpływu na zrównoważenie środowiskowe, oraz działalność gospodarczą, która poważnie narusza zrównoważenie środowiskowe, jak również w celu dokonania przeglądu adekwatności szczególnych wymogów dotyczących ujawniania informacji w odniesieniu do działalności na rzecz przejścia i działalności wspomagającej;

b) objęcia innych celów dotyczących zrównoważonego rozwoju, w tym celów społecznych.

2. Najpóźniej do dnia [2 lata po wejściu w życie] Komisja oceni skuteczność procedur doradczych do celów opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 18
Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. Stosowanie art. 4, 4alfa, 4beta, 4gamma i 4delta rozpoczyna się:
 - a) w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 pkt 1 i 2, najpóźniej w dniu 31 grudnia 2021 r.;
 - b) w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 pkt 3–6, najpóźniej w dniu 31 grudnia 2022 r.
3. Art. 4 ust. 1 nie ma zastosowania do systemów zachęt podatkowych opartych na certyfikatach istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i określających wymogi w odniesieniu do produktów finansowych, których celem jest finansowanie zrównoważonych projektów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...,

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący